

Skolai veltits mūžs

AIZSAULĒ AIZGĀJIS BIJ. MINSTERES GIMNAZIJAS DIREKTORS
ANSIS DREIMANIS

Reti kāds paidagogs tik ilgi strādājis skolas druvā kā bijušais Minsteres latviešu gimnazijas direktors Ansis Dreimanis, kas īsi pirms savas 86. mūža gada dienas Minsterē, 27. martā aizgāja mūžībā.

Nelaiķa Anša Dreimaņa šūpulis kārti Talsu apriņķa Cēres pagastā, 1882. gada 22. maijā. Pēc vietējās draudzes skolas beigšanas Ansis Dreimanis iestājas Baltijas skolotāju seminārā Kuldīgā. To absolvojis 1903. gadā ar tautskolotāja tiesībām, viņš sācis tautskolotāja gaitas. Taču Dreimanis nebija domājis savu audzinātāja karjēru ierobežot ar tautskolotāja darbu. Blakus skolotāja darbam viņš sagatavojās gimnazijas gala eksāmeniem un kā eksterns gala pārbaudījumus izturēja 1906. gadā, pēc kam tūliņ iestājās Pēterpils universitātes fizikas un matemātikas fakultātē, ko beidza 1912. gadā ar vidusskolas skolotāja tiesībām.

Pēc studiju beigām Ansis Dreimanis pirmos 5 gadus nostrādāja kā skolotājs Krievijas gimnazijās, tad atgriezās Rīgā un strādāja par skolotāju 3. pilsētas gimnazijā, līdz pārcelās uz savu dzimto pusi — Talsiem, kur 24 gadus bija Talsu gimnazijas direktors.

Bēgļu gaitās pēc Otra pasaules kara noņācis Vācijā, viņš 1945. gada vasarā sāka darboties latviešu gimnazijās un no 1949. gada 12. decembra vadīja Augustendorfas latviešu gimnaziju, piedzīvojot tās pārcešanu uz Minsteri 1957. gada sākumā.

1962. gadā, piepildoties 80 mūža gadiem, Ansis Dreimanis pensionējās. Taču ar pēc pensionēšanās kā izcils matemātikis viņš bija vajadzīgs Minsteres latviešu gimnazijai, kamēr sameklēja matemātikas skolotāju.

Ansim Dreimanim, kas skolas druvā nostrādājis apalus 50 gadus, pieder lieli nopelnī vienīgās latviešu gimnazijas un pamatskolas stāvokļa nostabilizēšanā, izvedot to no Augustendorfas baraku ciema purviem uz skaisto Vestfāles piisētu — Minsteri. Kaut arī ne tieši vairs skolas darbā, taču kā šīs skolas līdzgaitnieks Ansis Dreimanis varēja piedzīvot to briedi, kad 1965. gadā Minsteres gimnazija un tautskola pārcelās uz jaunajām priekšzīmīgajām telpām, ko skolai uzcēla vācu valdība.

Atceros, ka Anša Dreimaņa 80 gadu jubilejas svītības Minsterē ar savu klātieni pagodināja aizsaulē aizgājušais Latvijas ārkārtējo pilnvaru nesējs sūtnis Kārlis Zariņš un savā apsveikuma runā direktoram Dreimanim veltīja cildenus vārdus kā savam jaunības draugam no Pēterpils lai-

kiem, raksturodamas viņu kā sevišķi precīzu matemātikas līkumu piepiildītāju ne tikai skolā, bet arī reālajā dzīvē.

Matemātiskā precīzitāte bija nelaiķa Dreimaņa visstiprākā puse, tāpat viņa sevišķas spējas matemātikas formulas un uzdevumus saviem skolēniem pasniegt tik saprotamā veidā, ka maz bija audzēkņu, kas nebūtu varējuši sekot viņa vadīto stundu gaitai. Ne mazāk sekmīgs Dreimanis bija fizikas un ķīmijas stundās.

Ar nelaiķi direktoru Ansi Dreimanī šo rindu autoru saista kopējās intereses, mūsu vienīgās gimnazijas un pamatskolas likteņus vadot. Kā paidagogs un vadītājs Ansis Dreimanis bija apveltīts ar izcilu mieru un dziļu saprātu. Pat līdz pāšam pēdējām dzīves stundām viņu pavadīja šīs laimīgais un cēlais miers. Liktos pat, ka nervozitāte Ansim Dreimanim bija tik tāta un sveša kā retam laimīgajam zem ūdens saules.

Liels ir Anša Dreimaņa audzēkņu skaits pusgadusimta darbības laikā. Tas sniedzas pat daudzos tūkstošos. Ikkatram no viņiem Ansis Dreimanis palicis neizdzēšamā atmiņā, ikkatrīs no viņiem savu veco direktoru atceras ar dziļu cieņu un pateicību.

Anša Dreimaņa vairs nav mūsu vidū, bet kā ideālista skolotāja prototips viņš dzīvos mūsu vidū vēl ilgi, ilgi.

Viegla smiltis svešas, bet draudzīgas zemes kapu kalnīnā.

Dipl. agr. J. Dagis.

Londonas Avīze 19.04.1968

